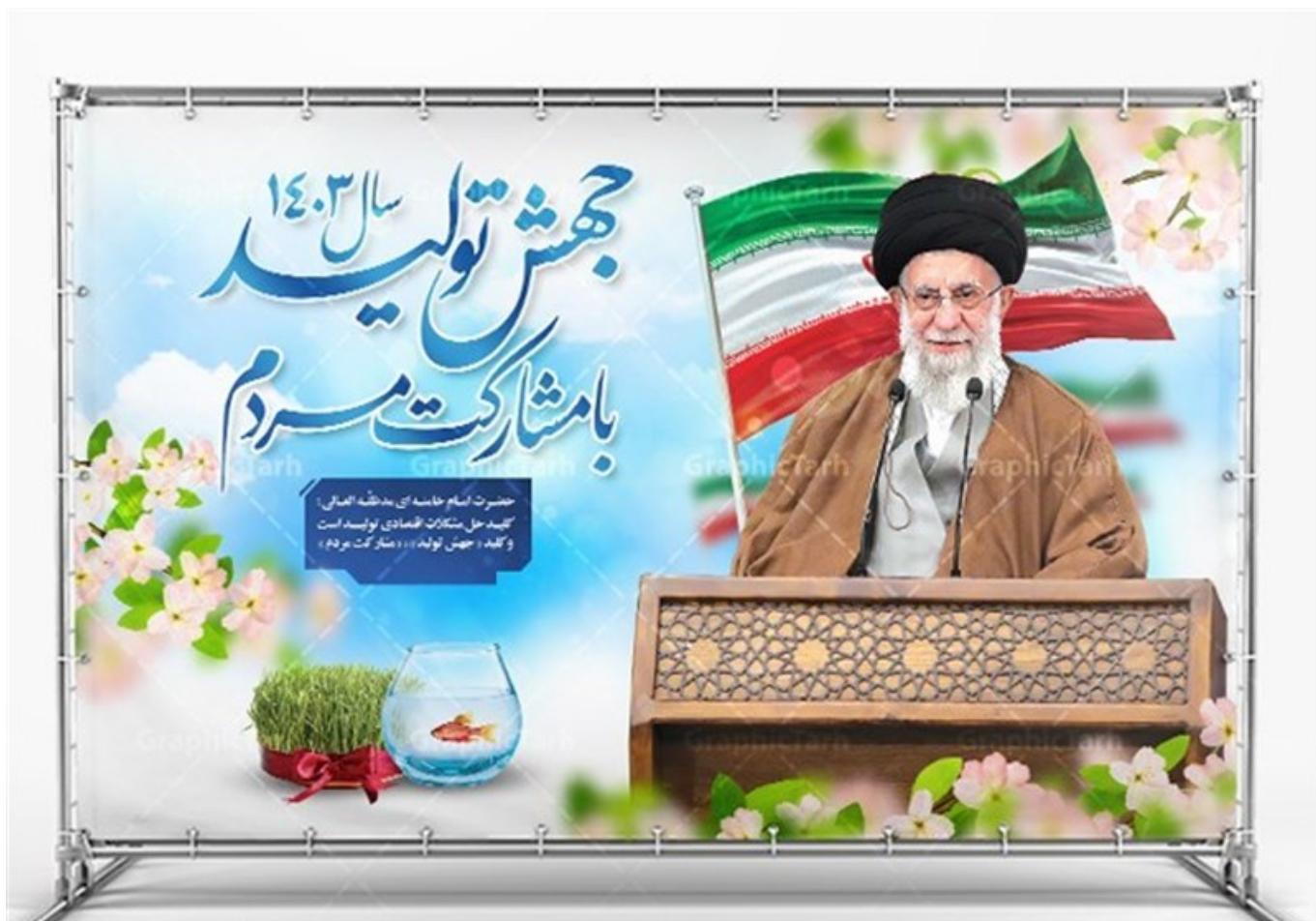

الزامات جهش تولید با حضور مردم؛ دولت فقط ریل گذار است

شناسه خبر : ۱۳۹۸۲۰ فروردین ۱۴۰۳ - ۰۹:۳۳

رئیس اتاق اصناف تهران گفت: برای جهش تولید باید مردم پای کار باشند، به معنی کامل بخش خصوصی را توانمند کنیم که بتواند در موضوعات مختلف با انعطاف و پویایی که دارد اقتصاد را سامان دهد و دولت فقط سیاست گذاری، ریل گذاری و نظارت کند.

به گزارش موج خبر، گفتگوی ویژه خبری با موضوع نقش اصناف در مردمی سازی اقتصاد میزبان آقایان حمیدرضا رستگار - رئیس اتاق اصناف تهران، محمود بنائزد - دبیر کل اتاق اصناف ایران و ایوب فصاحت - سرپرست سازمان تعاون روستایی بود.

سوال: آقای رستگار با توجه به این که اتحادیه‌های تولیدی هم زیرمجموعه‌ی اتاق اصناف هستند ظرفیت‌های اصناف برای

جهش تولید چیست؟

رستگار: رهبر معظم انقلاب شعار سال را جهش تولید با مشارکت مردم گذاشتند و به هر حال موضوعات اقتصادی و بحث اقتصاد که مهم‌ترین موضوع در سال‌های گذشته و سال 1403 هست، مورد تایید رهبر معظم بوده و تاکید کردند که حتماً و حتماً باید موضوع تولید سرفصل مسائل مهم کشور قرار بگیرد. رشد تولید و بحث جهش تولید ابزار خودش را لازم دارد و نیازمند این است که مسئولان توجه ویژه‌ای به آن داشته باشند. در هر صورت در بخش خصوصی و اصناف، با توجه به این که یکی از موضوعاتی که اصناف در آن حوزه فعال هستند بحث تولید است، اصناف اساساً در سه حوزه تولید، توزیع و خدمات فنی ارائه‌ی خدمات دارند و اکنون مهم‌ترین مسئله‌ی ما همانطور که تاکید کردند رهبر معظم انقلاب موضوع تولید است، اگر توجه ویژه‌ای به بحث تولید بشود دقیقاً اشتغال ایجاد می‌شود و در اشتغال ثروت ملی افزایش پیدا می‌کند من فکر می‌کنم که در این حوزه ما باید برنامه ریزی خاصی داشته باشیم.

سوال: مصدقی اگر بفرمایید با توجه به این که اتحادیه‌ها زیرمجموعه‌ی اصناف هستند اتحادیه تولیدی هم هستند، مصدقی بفرمایید که چه کاری باید انجام بشود.

رستگار: همانطور که می‌دانید تولید ابزاری را لازم دارد و تسهیلاتی را لازم دارد و حمایت‌هایی را لازم دارد که اگر توجه بشود به این ابزار و حمایت‌های کلی که باید بشود اگر انجام بشود قطعاً کسانی که در این حوزه آمادگی دارند با استعداد دارند یا توانمندی‌هایی را دارند این‌ها می‌توانند برای تولید برنامه ریزی دقیقی انجام بدهند یا برای ادامه‌ی کارشان با رفع موانع طرف دولت و ایجاد قوانین تسهیل گری قطعاً می‌توانند به آن نقطه‌ی مطلوب برسند.

سوال: مهم‌ترین این ابزار چیست؟

رستگار: مهم‌ترین مسئله رفع موانع است. ما اگر بخواهیم مصدقی بیاوریم برای تامین منابع مالی خودشان یا برای تامین منابع تولید خودشان قطعاً یکسری مشکلاتی وجود دارد. مواد اولیه برای تامین مواد اولیه که به هر حال مهم هست در تولید ما بعضاً می‌بینیم که کارخانه‌های ما یا تولید کننده‌های ما یا اتحادیه‌هایی که در آن حوزه فعالیت می‌کنند با مشکلات متعددی مواجه هستند، اگر در بازاری که بازار آرام نباشد یعنی بازاری که متلاطم باشد و مشخص نباشد که آینده‌ی این تولید و این که چه مقدار باید تولید بشود و چگونه می‌خواهد توزیع بشود یا بحث صادرات که به هر حال جزو برنامه ریزی تولیدات است به چه روش و با چه متد و برنامه ریزی می‌خواهد انجام بشود این‌ها موضوعاتی است که معمولاً همکاران ما در اتحادیه‌ها و صنوف مختلف با آن به مشکلات متعددی برخورد می‌کنند.

سوال: یعنی شما می‌فرمایید که اگر موانع روبروی تامین مواد اولیه مرتفع بشود برای تولید کنندگان کمک خواهد کرد به تولید؟ درست است؟

رستگار: بله دقیقاً اگر آن مواد اولیه و آن ابزار لازم یعنی منابع مالی که لازم است برای تولید اگر این‌ها تامین بشود و

توجه بشود به آن که تولید کننده طبق چه برنامه‌ای با چه میزان تولید باید در یک سال طی بکند اگر این‌ها مشخص بشود دقیقاً می‌توانند برنامه ریزی دقیقی داشته باشند همکاران ما.

سوال: برویم به استودیوی مشهد آقای بنانژاد در این استودیوی ما هستند خدمت شما هم خداقوت می‌گوییم آقای بنانژاد نظر شما در این باره چیست؟ ظرفیت‌های اصناف و اتحادیه‌های زیرمجموعه برای جهش تولید چیست؟ بنانژاد: شعاری که امسال طراحی شد و اعلام شد به نظر من شعار بسیار هوشمندانه‌ای است که با توجه به این که در چند سال اخیر صحبت اقتصاد همیشه بوده و امسال مشارکت مردم و اقتصاد مردمی در اولویت قرار گرفته، به نظرم نقش اصناف به عنوان بخش وسیعی از حوزه‌ی اقتصادی می‌تواند بسیار مهم باشد، بعد اول آن این است که همانطور که مستحضرید از حدود تقریباً سه میلیون و 200 هزار واحد صنفی که در سراسر کشور دارند فعالیت می‌کنند، نزدیک 600 هزار واحد صنفی تولیدی وجود دارند که این 600 هزار واحد تولیدی از حوزه‌های مختلف مثل مواد غذایی، از شیرینی و شکلات گرفته تا پوشاك، کیف و کفش، مبلمان و بسیاری از اقلام دیگری که گاهی به صورت انحصاری و شاید بخش عظیمی از آن‌ها در حوزه‌ی اصناف تولید می‌شود دارد اصناف در این حوزه نقش آفرینی می‌کنند.

به هر حال اگر می‌خواهیم که تولید را توسعه بدهیم یا به تعبیر مقام معظم رهبری آن چیزی که عنوان جهش در تولید هست، تقویت و رشد این بخش است، همانطور که آقای رستگار فرمودند حمایت از این بخش واحدهای صنفی خردی که در حوزه‌ی تولید دارند فعالیت می‌کنند برای تامین مواد اولیه شان، برای سرمایه در گرددش شان بسیار می‌تواند موثر باشد در توسعه و جهش تولید در این بخش. این یک بعد است که بالآخره واحدهای صنفی تولیدی و اصنافی که به صورت تولیدی فعالیت می‌کنند قطعاً جای رشد زیادی را دارند.

از بعد دیگر نقش اصناف را اگر نگاه بکنیم می‌بینیم که اصناف عنوان آخرین حلقه‌ی زنجیره‌ی تولید یا زنجیره‌ی توزیع در کالاها هستند، یعنی جایی که می‌تواند ویترین کالاهای تولید داخل باشد، ساخت ایران وقتی انجام می‌شود بالآخره باید این عرضه در سطح بازار به صورت وسیع فرهنگ سازی این به صورت گستردگ در سطح جامعه اتفاق بیفت و مردم هم کمک بکنند که کالای ایرانی را با کیفیت بهتر انشااالله و با قیمت مناسب‌تر از تولید کننده‌ی داخلی بخرند اینجا نقش اصناف می‌تواند عنوان بازار این کالا یعنی بازار کالاهای تولید داخل هم نقش اساسی ایفا بکند.

سوال: این بخش چه می‌تواند باشد؟ یعنی اصناف می‌توانند در این باره چه کاری انجام بدهند؟ بنانژاد: ما در حوزه‌های مختلف الان بازار داریم، بازارهای توزیعی را داریم، توزیعی‌های ما در حوزه‌ی لوازم خانگی، در حوزه‌ی پوشاك، در حوزه‌ی کالاهای تولید داخل هر قلمی را که بفرمایید بالآخره تولید کننده صرفاً تولید را انجام می‌دهد تا مرحله‌ی عمدۀ فروشی، از آنجا به بعد هست که حوزه‌ی اصناف ورود پیدا می‌کند یعنی جایی هست که اصناف باید این کالای تولید داخل را به مردم عرضه بکند، قاعده‌تا مزیت‌های رقابتی مزیت‌هایی که نسبت به کالاهای خارجی

می تواند داشته باشد چه از لحاظ قیمتی و چه از لحاظ کمیتی و کیفیتی و همچنین آن زمینه‌ی اشتغالی را که در حوزه‌ی تولید ایجاد می‌کند می‌تواند برای مردم نمایان بکند و در اصل ارائه بکند که مردم هم از این ظرفیت استفاده بکنند این بعنوان نقش ویترینی هست. ما این بحث مشارکت مردمی را که فرمودند، به نظرم یک بخش آن اینجا است که مردم باید این فرهنگ را در اصل گسترش بدنهند برای خودشان که استفاده از کالای تولید داخلی و کالای ساخت ایران را حتماً استفاده بکنند جایی که تولید کننده‌ی پوشак ما که الحق و والاصاف تولید پوشак بسیار با کیفیتی را دارد الان ارائه می‌کند مجبور نشود که برنده‌ی مارک یا آن لوگوی خارجی را روی کالای خودش بزند تا بتواند کالای خودش را بفروشد.

سوال: برای این که از این موضوع جلوگیری بشود چه کاری باید انجام بشود دقیقاً؟

بنائزاد: اول این که در بخش تولید ما باید تولیدمان با کیفیت و با کمیت مناسب در اختیار مردم قرار بگیرد، دوم این که مردم ما هم اینجا واقعاً مشارکتشان خیلی نقش ایفا می‌کند یعنی جایی هست که وقتی مردم مراجعه می‌کنند اگر تفاوت برنده‌ی را می‌بینند یک برنده‌ی داخلی یا برنده‌ی خارجی، گاهی می‌بینیم که مراجعه می‌کنند و آن برنده‌ی خارجی را می‌گیرند در جایی که همان برنده‌ی خارجی هم ممکن است کالای تولید داخل باشد ولی با یک مارک خارجی، ما بعضاً به بعضی از تولید کنندگان داخل مان که مراجعه می‌کنیم می‌گوییم چرا کالایی که با این کیفیت تولید می‌کنید این مارک خارجی را روی آن می‌زنید می‌گویند مردم از این استقبال بیشتری می‌کنند.

سوال: شما روی بحث فرهنگ سازی تاکید دارید درست است؟

بنائزاد: بله این یک بخشی هم فرهنگ سازی است که انشااالله باید جا بیفتند.

سوال: باز هم خدمت شما خواهیم بود، از مشهد برویم به آران و بیدگل اقای فصاحت آنجا حضور دارند، آقای فصاحت سازمان تعاون روستایی چندین اتحادیه و تعاونی زیرمجموعه دارد که در واقع بخش مردمی و غیر دولتی سازمان تعاون روستایی هستند، چه شرایطی باید فراهم بشود که این اتحادیه‌ها و تعاونی‌ها با تمام ظرفیت فعالیت کنند و بیش از پیش به کمک تولید بیایند؟

فصاحت: سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران با حدود ۹ هزار تشكیل فعال یکی از بزرگترین شبکه‌ی خصوصی فعال در بخش کشاورزی هست که دو هدف اصلی دارد، هدف اول، توزیع نهاده‌های بخش کشاورزی و هدف دوم، خرید محصولات تولیدی کشاورزان عزیzman بخصوص در روستاهای و البته در شهرها هم هست که کار بازاریابی و بازاررسانی محصولات کشاورزی را دارد. من فقط یک دو سه تا آمار را خدمت شما عرض بکنم در سالی که گذشت قریب 8 میلیون و 200 هزار تن محصول تولیدی کشاورزان عزیز را که شامل حدود تقریباً 36 درصد تولید گندم کشور بود شبکه خریداری کرد قریب سه میلیون تن نهاده را در سال گذشته نهاده‌های دامی را فقط ما توزیع در بین کشاورزان و روستاییان عزیز داشتیم و قریب همین میزان هم توزیع نهاده‌های سایر نهاده‌های بخش کشاورزی. اگر ما بخواهیم به دو نکته‌ی اساسی

که هم مورد تاکید مقام معظم رهبری و رئیس جمهور محترم اشاره بکنیم در این شبکه ما با تقریبا حدود بدنی تقریبا دو هزار و 400 نفری در حوزه‌ی دولتی یک مدیریت حدود 42-43 هزار نفر بخش خصوصی مدیریت شبکه‌ای را بر عهده دارند و این نشان می‌دهد که با حدود دو هزار رو اندی بدنی دولتی یک بدنی عظیم خصوصی دارد فعالیت بسیار زیادی را در شبکه‌ی کشاورزی ایران نقش ایفا می‌کنند.

اگر بخواهیم در این سال که مزین به عنوان سال جهش تولید با مشارکت مردم هست در بزرگترین بخش خصوصی کشاورزی ایران، سازمان مرکزی تعاونی روسایی با تعاونی‌های زیرمجموعه اش که مصطلحا شبکه‌ی تعاونی روسایی هست توانمندسازی مالی داشته باشیم که بتوانند در حوزه‌ی خرید و عرضه‌ی نهادهای بخش کشاورزی نقش خود را به نحو احسن ایفا بکنند، ایجاد یک شبکه‌ی یکپارچه‌ی اطلاعات شبکه‌ی تعاون روسایی هم یکی از ابزارهای لازم دیگر است که می‌تواند هم شفاف سازی در این حوزه را بر عهده داشته باشد و هم از طریق این بازنگری در نوع مدیریت شبکه خصوصی خدمت رسانی بهتری را به کشاورزان عزیzman در شهر و روستا داشته باشد.

بحث دیگری که ما باید به آن توجه داشته باشیم توانمندسازی بازارگانی این شبکه‌ی بسیار عظیم است که ما باید با آموزش‌هایی که انجام می‌دهیم و حمایت‌هایی که دولت از این بخش می‌کند با حضور و بستر سازی مناسب بتوانیم آنها را در بستر بازارگانی یک بازارگان خوب و یک بازاریاب خوب را داشته باشیم که در زمان تولید محصول کشاورز بتوانند محصولات کشاورز را بازار رسانی و بازارگانی بکنند.

مطلوب بعدی در حوزه‌ی نظام‌های بهره‌برداری کلان است که ما باید این نظام خرد و دهقانی که الان تقریبا در اکثر کشور ما بیش از 80 درصد نظام بهره‌برداری ما در حوزه‌ی کشاورزی نظام بهره‌برداری خرد و دهقانی هست این را به نظام بهره‌برداری کلان تری تبدیل بکنیم که این با مشارکت مردم عزیzman و همچنین همین تشکلهایی که من خدمت شما عرض کردم حدود 9 هزار تشكیل امکان پذیر است.

یک نکته‌ی دیگری که باید اضافه بکنم این است که این شبکه‌ی تعاونی ما یک شبکه‌ی فراگیر است یعنی در همه روستاهای این شبکه وجود دارد و همه‌ی کشاورزان عزیzman در آن عضو هستند و به گفته‌ی رئیس جمهور محترم می‌تواند این شبکه عدالت اجتماعی را و در واقع پیشرفتی را منجر بشود که در کنار این پیشرفت عدالت اجتماعی هم انجام خواهد شد.

سوال: آقای رستگار در واقع جذب سرمایه برای تولید یکی از مبانی اساسا در اقتصاد در واقع اتحادیه‌ها و اصناف حالا زیرمجموعه‌ی اتاق اصناف، در این راستا می‌توانند فعالیت زیادی داشته باشند در راستای جذب سرمایه، چه کارهایی را تا حالا انجام نشده و از این به بعد می‌شود انجام داد برای این جذب سرمایه با هدف افزایش تولید؟ رستگار: یکی از موضوعاتی که به آن کم توجهی شده، ما اصناف بعنوان یکی از بزرگترین تشکلهای غیر دولتی و مردم

نهاد هستیم، یعنی هم از نظر تعداد و هم از نظر سرمایه زیادی در اصناف وجود دارد هم از نظر مالی و هم از نظر تجربی، اینها واقعاً به درستی در جای خودش استفاده نشده‌اند.

سوال: از کجا؟ از طرف چه کسی استفاده نشده‌است؟

رستگار: پراکنده بوده، بعضاً ما بر اساس قانونی که قانون نظام صنفی هست فعالیت‌های مختلف در حوزه‌های مختلف داریم یعنی یک بخش آن تولید است و یک بخش آن خدمات است. در انجام و اجرای قوانین بعضاً در اصناف و در کسبه و در اتحادیه‌های صنفی ما تلاش‌های زیادی شده بود که از این ظرفیت اجتماعی و از این ظرفیت مردمی در حوزه‌های مختلف استفاده بشود، متاسفانه در طی سال‌های گذشته بلکه ۴۰ سال گذشته، ۴۵ سال گذشته، آن نقش آفرینی که باید اصناف داشته باشند در حوزه‌های مختلف نگذاشتنند.

سوال: الان انتظار چیست؟

رستگار: الان رهبر معظم انقلاب تاکید کردند که باید اقتصاد مردمی بشود یعنی دست مردم باشد، موانعی که برای مردمی شدن اقتصاد وجود دارد باید برطرف بشود این‌ها تاکیدات رهبر معظم انقلاب بود طی پیامی که برای سال دادند، چه ابزاری باید؟ آیا این ابزار به دست اتحادیه‌ها و اتاق اصناف است؟ یا بخشی که به عنوان بخش دولت هست و ناظر بر موضوعات دولتی است باید انجام بشود؟ این موانع باید برطرف بشود.

سوال: الان می‌فرمایید دست دولت است و باید به اتاق اصناف ...

رستگار: موانعی که ما می‌گوییم ببینید طی سال‌های گذشته واقعاً با سختی کسب و کارها اجرا شده است.

سوال: آن ابزار چیست یعنی الان اتحادیه‌ها چه ابزاری داشته باشند که بتوانند جذب سرمایه و افزایش تولید را سبب بشوند؟

رستگار: برای تسهیل گری قانون گذاشتند و ماده‌ی یک و دو قانون تسهیل فضای کسب و کار، ما طی سال‌هایی که این قانون وضع شد تسهیل گری در امور ندیدیم، موانعی بوده است.

سوال: الان دقیقاً گره کجاست، مصدقی بفرمایید؟

رستگار: فضای کسب و کار را ساخت کردند با ایجاد قوانین، یعنی یک فعال اقتصادی اگر بخواهد یک کسب و کاری داشته باشد، تولیدی داشته باشد، واقعاً موانع مختلفی دارد.

سوال: حالا مثلاً مجوزها که خیلی هایشان برخط شده، تسهیل شده است.

رستگار: صدور مجوز یکی از این موضوعات است ولی موضوعات دیگری هم داریم که در بحث تسهیلات بانکی یا تاییداتی که باید سازمان‌ها و ارگان‌های دولتی انجام بدهد، متاسفانه این اتفاق نیفتاد، یکی از بزرگترین مشکلات آن رقابت‌های نابرابری هست که بخش خصوصی بعضاً با بخش‌های نیمه دولتی یا دولتی دارد واقعاً تاکید قانون اساسی، تاکید رهبر معظم انقلاب، من جلسات مختلفی را در حضور سران قوا بودم تاکید کردند که بخش خصوصی باید حمایت بشود و باید اقتصاد را بخش خصوصی اداره کند ولی در مقام اجرا ما با بدنه‌ی کاری یعنی به میانه‌ی راه که می‌رسیم موافق وجود دارد.

سوال: شما می‌فرمایید اگر این مشکلات برطرف شود و بخش خصوصی توانمند شود ورود کند این به جهش تولید کمک می‌کند؟

رستگار: جهش تولید بدون حضور مردم امکان ندارد یعنی حتماً باید مردم پای کار باشند، به معنی کل خصوصی شود یعنی واقعاً بخش خصوصی تمام موضوعات را بگیرد، دولت سیاست گذاری، ریل گذاری و نظارت کند، بخش خصوصی را توانمند کنیم که بتواند در موضوعات مختلف بخش خصوصی به جهت آن انعطافی که دارد، پویایی که دارد با شرایط مختلف خودش را می‌تواند تطبیق بدهد خوب چرا ما از این ظرفیت اجتماعی استفاده نکنیم؟ ما در تمام شئون مختلف اعم از تجارت خارجی، داخلی، بازرگانی، تولیدات اخیراً ما با اتاق تعاون و اتاق بازرگانی جلسه گذاشتیم ۳ اتاقی که در بحث اقتصاد موثر هستند تدبیری دیدیم، دبیرخانه مرکزی را تاسیس کنیم همه اینها برای رشد تولید است، در جهش جهش تولید و در جهت اشتغال زایی است، در جهت رشد منابع ملی است امیدواریم که بگذارند دولت از ما حمایت کند. به هر حال تاکید رهبر معظم انقلاب این بوده که بخش خصوصی و مردمی را باید در جریان کار بیاورید در ادامه و روند کار باشند، در سیاست گذاری باشند، در برنامه‌ریزی باشند، در تمام شئون باید حضور داشته باشند.

سوال: تولید کننده‌را که شما هم با آنها بسیار سر و کار دارید چه چیزی بیشتر از همه دلسرد می‌کند که نیاید و حتی اگر سرمایه اش را هم داشته باشد وارد آن عرصه نشود؟

رستگار: مهم‌ترین چالش و مشکلی که تولید کننده‌ها دارند و تمام بنگاه‌های اقتصادی دارند فضای مبهمنی است که پیش روی آنها قرار دادند یعنی دقیقاً نمی‌دانند چه اتفاقی قرار است برای تولیدشان بیفتند، آیا حمایت می‌شوند؟ آیا آن سرمایه واقعی که باید تزریق شود در بحث‌های حمایتی آیا انجام می‌شود؟ آیا تولیداتشان را با آن قیمت تمام شده‌ای که برایشان اتفاق افتاده می‌توانند عرضه کند؟

سوال: تولید یک طرفش بالاخره ریسک است یعنی آن ریسک پذیری هم آن کسی که می‌خواهد وارد شود باید داشته باشد.

رستگار: دقیقاً یک اندازه‌ای دارد یعنی دقیقاً هر تولید کننده و هر کسی که کار اقتصادی می‌کند یک میزانی را برای

ریسک می‌گذارد نه 100 درصد، اگر مبهم نباشد. مهمترین موضوع این است که ابهاماتی برای تولید کننده وجود دارد مهمترین ابهامات این است که نمی‌دانند هفته آینده، ماه آینده، در طی 6 ماه آینده چه اتفاقی می‌خواهد برای روند کاریشان پیش بیاید، قوانینی که می‌گذارند این قوانین بعضاً بدون اطلاع بخش خصوصی است و اگر هم اطلاع باشد بعد از انجامش است، به صورت ابلاغی است، دستوری است. اینها مانع می‌شود.

نظر بخش خصوصی این است بندۀ به عنوان نماینده بخش خصوصی عرض می‌کنم که به هر حال این عده و نفرات و این ظرفیت اقتصادی که داریم و می‌تواند در تمام شئون به کمک کشور بیاید، به کمک دولت بیاید چرا از این ظرفیت استفاده نمی‌کنیم؟ چرا می‌گذاریم فضایی را ایجاد کند که در آن ابهام باشد، کار بخش خصوصی باید به بخش خصوصی واگذار شود دولت نظارت‌ش را بکند، دولت ریل گذاری و سیاست گذاری کند، اما کار باید دست بخش خصوصی باشد. مادامی که رقابت ناسالم در بحث‌های اقتصادی وجود دارد و ایجاد قوانینی که رانت برای گروهی درست می‌کند و باعث می‌شود که مزیت‌هایی برای یک گروه داشته باشد اینها ابهاماتی است که وجود دارد.

سؤال: می‌فرمایید اینها اقداماتی است که لازم است برای جهش تولید، مجدداً برویم به مشهد مقدس آقای بن‌ثاد صحبت کردید از 600 هزار واحد تولیدی زیر مجموعه که اینها دارند با یک ظرفیتی کار می‌کنند. الان ظرفیت غیر فعال این واحدهای تولیدی به طور متوسط چقدر است؟

بن‌ثاد: شاید به طور متوسط بگوییم این ظرفیتی که در واحدهای تولیدی دارد تولید و فعالیت می‌کند شاید زیر 50 درصد باشد. ما یک بررسی را در واحدهای صنفی تولیدی انجام دادیم آن هم این است که یک سری اشکالات اساسی در تولید دارند الان یک تولید کننده باید به فکر تولید باشد یعنی به فکر توسعه و گسترش تولیدش باشد، باید به فکر تامین مواد اولیه اش باشد، به فکر ایجاد بازارهای جدیدش باشد ولی متأسفانه می‌بینیم اغلب تولید کنندگان به دنبال رفع بسیاری از مشکلاتشان در دوایر و دستگاههای دولتی هستند مثل بیمه، مالیات و بسیاری از این مسائل دیگر، حالا مسائل استاندارد وجود دارد، بهداشتی و مسائل این چنینی، یک فکر اساسی که در این حوزه انجام شد و یک فرایندی را که ما هم پیگیری می‌کنیم غیر از آن بحث تامین مالی که فرمودند یک جاهایی هم هست که ما اصلاً احتیاج به منابع مالی بیرونی نداریم یعنی با همان منابع مالی درون صنفی که وجود دارد بسیاری از کارها را می‌توانیم انجام بدھیم فقط همانطور که آقای دکتر رستگار هم فرمودند بعضی از موانعی که دستگاههای دولتی واقعاً سر راه توسعه تولیدی‌ها می‌گذارند باید رفع شود.

مستحضر هستید شهرک‌های صنفی تولیدی که در نقاط بسیاری از کشور شروع شده و بعضاً به اجرا هم رسیده بسیاری از مشکلات تولید کنندگان را می‌تواند رفع کند مثل ایجاد خوش‌های تولیدی، ایجاد زنجیره‌های تولیدی که بسیاری از هزینه‌های قیمت‌های تمام شده‌شان را کم می‌کند، هزینه‌هایی که در بحث حمل و نقل است، در بحث انتقال کالا از یک واحد به واحد دیگر است، در هزینه‌های بسته‌بندی، هزینه‌های برنده‌ینگ را می‌تواند به صورت مشارکتی در یک شهرک

صنfi تولیدی رفع کند ولی متسافانه شاهد این هستیم که برای ایجاد یک شهرک صنfi تولیدی موافع زیادی را سر راه داریم.

سوال: تفاهمنامه‌ای بین اتاق اصناف ایران با وزارت صمت در همین رابطه امضا شد.
بنا نژاد: بله تفاهمنامه‌ای که اتاق اصناف ایران با سازمان صنایع کوچک و شرکت شهرک‌های صنعتی کشور منعقد کرد قرار شد که ما ایجاد شهرک‌های صنfi تولیدی را تسهیل کنیم، خوشبختانه با مدیریتی که در آن سازمان انجام شد شهرک‌های صنfi تولیدی در اساسنامه شرکت شهرک‌ها قرار گرفت و می‌توانند تولیدی‌های صنfi هم در این شهرک‌ها قرار بگیرند و از مزایای شهرک‌های صنعتی غیر دولتی استفاده کنند.

سوال: الان شهرک‌های صنfi شکل گرفته است؟

بنا نژاد: بله بسیاری از شهرک‌ها در شهرهای مختلف شروع شده بعضاً به بهره‌برداری رسیده ولی موافع هم فراوان داریم سر این، حالا شما می‌دانید برای ایجاد یک شهرک صنfi ابتدا بحث تهیه زمین است، استعلام‌های مختلفی که دارد از جهاد کشاورزی، از منابع طبیعی، وزارت مسکن و شهرسازی و ... حدود 24 استعلام مختلف است باید اینها انجام شود، مجوزهایی که باید شرکت شهرک‌های صنعتی صادر کند، تازه بعد مراحل ساختش اتفاق می‌افتد، حالا اینجا ما خواهشی که از دوستان داریم من در بخش قبلی عرایضم به ابعاد حضور اصناف و ابعادی که می‌تواند نقش آفرینی کند در تحقق این شعار اشاره کردم، در این بخش می‌خواهم به ابعاد نقش دولت و دستگاه‌های دولتی اشاره کنم، ما شاهد هستیم در حوزه‌های مختلف وقتی کار به حوزه اصناف یا به مردم واگذار شده در بسیاری از موقع واقعاً موفقیت آمیز این کارها پیش رفته است.

خوشبختانه در همه عرصه‌ها وقتی اصناف پای کار آمده‌اند دیدیم موفقیت‌های خوبی حاصل شده است، اینجا هم امیدواریم امسال بسیاری از این نقش‌هایی که دستگاه‌های دولتی و دستگاه‌های اجرایی دارند با استفاده از ظرفیت اتحادیه‌ها و اتاق‌های اصناف شهرستان‌ها که ما حدود 400 اتاق اصناف در کل کشور داریم در شهرهای مختلف در اقصی نقاط کشور حدود 7600 اتحادیه در سراسر کشور داریم و اینها خیلی خوب می‌توانند به دولت کمک کنند و بخشی از وظایف دولتی را اگر به این واحدهای و تشکلهای صنfi تفویض کنند آنها به خوبی می‌توانند از پس آن بر بیانند و به دولت در جهت جهش تولید کمک کنند.

سوال: این کار کرد شهرک‌های صنfi را می‌خواهم بیشتر توضیح بفرمایید و این که چطور می‌تواند به رشد تولید کمک کند؟

بنا نژاد: بسیاری از واحدهای صنfi تولیدی ما در واحدهای غیر استاندارد دارند کار می‌کنند در یک فضاهایی که هم از

لحاظ فیزیکی غیر استاندارد است و هم از لحاظ ضوابطی که ممکن است مثلاً استاندارد داشته باشد، بهداشت داشته باشد، دستگاه‌های نظارتی دیگر ممکن است غیر استاندارد باشد، خوب وقتی در شهرکی قرار می‌گیرند قاعده‌تاً در یک فضای استانداردتری از لحاظ متراز، از لحاظ شرایط ایمنی و بهداشتی قرار می‌گیرند. دوم اینکه از یک سری خدمات اشتراکی می‌توانند استفاده کنند مثل همان که عرض کردم خدمات مشاوران مالیاتی، مشاوران بیمه‌ای و مواردی که بتوانند به صورت اشتراکی از این خدمات استفاده کنند قاعده‌تاً هزینه آن برای هر کدام از واحدها سرشکن می‌شود و می‌تواند هزینه کمتری را برای آنها رقم بزند.

سوم بحث بسته‌بندی بخش‌های صادراتی، بحث‌های برندهاینگ است برای کالاهایشان و بحث نشان تجاری که می‌تواند برای کالاهایشان تولید کنند، از آن طرف هم معافیت‌هایی برای شهرک‌ها وجود دارد معافیت‌های مالیاتی برای مناطق محروم، مناطق برخوردار، خوب به هر حال سال‌هایی را برای معافیت مالیاتی وجود دارد از آن شرایط می‌تواند استفاده کند در اصل تولید کننده نفسی بکشد و بتواند کالایش را به قیمت، تولید بکند و عرضه کند. بازارهای صادراتی را هم وقتی چنین مجموعه‌هایی وجود داشته باشند بازارهای صادراتی بهتری هم می‌توانند پیدا کنند و استفاده کنند.

سوال: آقای فصاحت یکی از وظایف سازمان تعاون روستایی ایجاد صنایع تبدیلی است، صنایع تبدیلی که شکل‌گیری خودشان از یک طرف به رشد تولید کمک می‌کند و از طرف دیگر محصولاتی که بعض‌اً روی دست کشاورزان می‌ماند را هم می‌تواند جذب کند از آن طریق باز به تولید کمک کند. در این راستا در سازمان تعاونی روستایی چه برنامه‌ریزی است؟
فصاحت: من قبل از اینکه سوال شما را پاسخ دهم نکته‌ای را عرض کنم، ما اصناف بخش کشاورزی را هم در حال تکمیل شدن داریم و انشاالله تا پایان سال بتوانیم اصناف اتاق‌های کشاورزی ایران را فعال کنیم که آنها هم در واقع یک بخش مهم خصوصی مردمی هستند که انشاالله بتوانند کمک شایانی به این بخش کنند. در مورد صنایع تبدیلی ما در سالی که در آن قرار داریم یک برنامه آمایش صنایع تبدیلی را بر اساس کانون‌های تولیدی که در کشور داریم در حال برنامه‌ریزی هستیم که انشاالله بتوانیم در آن کانون‌ها به صورت متمرکز صنایع تبدیلی را ایجاد کنیم هرچند که کارهای نسبتاً خوبی هم از قبل انجام شده ما زیرساخت‌های بسیار خوبی را داریم برای جمع آوری محصولات کشاورزی، اما در حوزه صنایع تبدیلی یک مقدار عقب هستیم که در سالی که قرار داریم مهمترین برنامه ما این است که این آمایش انشاالله تکمیل شود و ما بتوانیم بر اساس کانون‌های تولیدی که در نقاط مختلف کشور انجام دادیم زنجیره‌های تخصصی تولید را بر مبنای زنجیره ارزش تشکیل بدھیم و انشاالله بتوانیم همه محصولاتی را که کشاورزان عزیز ما تولید می‌کنند در آن کانون‌های تولید هم به صورت سردهانه، فرآوری و سایر موارد را انجام بدھیم.

همین الان که من دارم خدمت شما صحبت می‌کنم محصول سیب زمینی مردم عزیز ما در کل کشور که شاید بیش از 400 هزار تن است برنامه‌ریزی کردیم از حدود یک ماه و نیم پیش که بتوانیم در حوزه صادرات و در حوزه صنایع

تبديلی بتوانيم مشكل کشاورزان عزيز را بر طرف کنيم، منتها ما متاسفانه مسئله‌اي که معمولاً در حوزه تعاوني روستائي اتفاق می‌افتد اين است که فقط در زمان‌هايی که بحران در کشور و در بخش کشاورزی ايجاد می‌شود يادي از سازمان تعاون روستائي می‌کنيم و هر اتفاق و هر بحراني که در هر محصولي ايجاد می‌شود چه در پياز، چه در سيب زميني، چه در گوجه فرنگي، چه در ساير محصولات باغي سازمان تعاوني روستائي می‌آيد در حوزه ميدان و آن زمان که اين بحران‌ها بر طرف می‌شود معمولاً ديگر حمايت‌های مالی ما دولتی‌ها از بخش شبکه تعاون روستائي به اتمام می‌رسد و يادي از آنها نمی‌کنيم در حالی که اگر ما در شرایط و در زمان تولید محصول بتوانيم اين تشكيل‌ها را به نوعی حمايت مالی کنيم و يك نكته هم اين که بعضی از عزيزان حوزه بانکي خصوصاً بانک مرکزی هميشه اذعان دارند که نقدینگي را کنترل کنند، اما در حوزه بخش خصوصی و شبکه‌ای که ما داريم واقعاً رشد نقدینگي فقط در شبکه سبب تحرك و پویایي اين مجموعه خواهد شد و ايجاد رشد نقدینگي و تورم را نخواهد داشت بلکه اگر اين موضوع به صورت درست اتفاق بيفتد می‌تواند شبکه را پویا و فعال کند و می‌تواند در حوزه تولید شير، توزيع نهاده‌ها و جمع آوري محصول انشاالله نقش مهمی را با حضور مردم عزيzman در اين حوزه داشته باشد.

سؤال: برنامه‌ريزي کردید که چه تعداد صنایع تبديلي مثلاً قرار است در سال 1403 تشکيل بشود؟
فصاحت: ما حدود 20 زنجيره تخصصي را الان داريم مطالعه می‌کنيم که فکر می‌کنم ظرف يك ماه آينده مطالعه آن به اتمام می‌رسد، از دو ماه پيش اين مطالعه را شروع کرديم و حداقل فکر می‌کنم در اين 20 زنجيره ما با حضور بخش خصوصي حداقل حدود 100 صنایع تكميلي مهم را در کشور انشاالله در سال 1403 ايجاد خواهيم کرد.

سؤال: ممنون از شما، آقای رستگار صحبت‌های پایانی را بشنویم.
رستگار: اصلی‌ترین موضوع ما در رقابت و مهم‌ترین موضوع ما در رقابت بحث توازن و رقابت سالم بين موضوعات اقتصادي و بخش خصوصي و دولتی است. ما دقیقاً در جهت رشد تولید و جهش تولید امکانات بالقوه را داريم یعنی واقعاً ابزارهای مختلفی را داريم اگر اين ابزارها به معنی واقعی به کارگيري بشوند قطعاً می‌تواند مفید به فايده بشود، شعار سال به نظر من دستور است یعنی اقدام به عمل می‌خواهد، اگر شعار سال فقط تزیین محافل مختلف بشود هیچ اثری ندارد ما باید تمام توانمان را برای استفاده از منابع درست و منابع بالقوه خودمان به کار ببریم تا انشاالله بتوانيم سال خوبی را برای هموطنان و کشورمان رقم بزنیم.

انتهای پیام /

انتهای پیام /

